

40

2066/40-2

מחנה 167

1947

מחנה 167

ISA - Yantai Benzi -

0000x/s

1.47 - 31.12.47

קטעי-גזירות

2066/40-2

83592
6/11/2010

מס פרטי

160241 - 387
02-109-01-06-10

מנהל
מחנה לוגי
כלוב

2/2/3/48

Handwritten notes at the top of the page, including the number '100' and some illegible scribbles.

Handwritten notes in the middle section, featuring a large '100' and other illegible markings.

Handwritten notes in the lower middle section, including a large '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes in the lower section, including a large '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes in the lower section, including a large '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes in the lower section, including a large '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes in the lower section, including a large '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes in the lower section, including a large '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

Handwritten notes on the right side of the page, including the number '100' and illegible scribbles.

רקה שלשה ימים בקפריסין

אילו היו רבים באים במגע אתם. היה משחרר אצלנו מאליו משטר של קליטת עליה.

כאח רחוק ינאית

מקשה
משה
16.7.47
ב' / כ"ז
381

רק בלכת ישיבה רק בלכת ישוב ושל
זה פליט עשיתי במחנות קפריסין חיי
דברים זה עסקי. זה נמצא חלב. אך
לי קולנו להדביק את ילדנו באותה מחו
זה שפואה שהחבריה כי בלבד עם
האחים האחרים במחנות הללו. אילו
ניין. ודבר נרשם שבנינו ילדו לביד
במנו בלתיאפשרי עם, כי אין עשיית
אני יהיה סבור כי גלגל מספר על
קליטה כחלון גאלי בקרב ארצות לא
חיוני עוד סדרים ובמחנה לא חייב עוד
לעית החיות וצמחים יד בוח. כי גם
היני. וזה קלט היי חדושים אורה מרוב
שפתוירק עד כבאך בשמן קרוב עם
הקטנות היי קפריסין קולם את ער
בזו כמיהה קימי ריזים לנשות כמיהה
חיוני רוצים ללכת במקום לחיות מה
מה בספיטה עובד.

אלה גבוי מחוץ של הלילה תלכסות
ועלות לו לכל אבול של טלחמנה חיי
רית לשים האלה. גם חלק מדנו של
הנרד הארצותאלי. הנהחוד שלטו.
הנרד באחוזן המבול - כמחנות. הי
כס. חיל סחרוד סחוביות. ראשו עמי
סיל ונתי צעירות. והמסחר חות המשו
יה.

אנו מתחממים בארץ ולעיתו הדיח
כקום של המסקום המברט. לבי
חלך שבי אחרי קרני המטה וכדוננו
היושב על ידי מקרה על הקרד שהיה בין
נאי קפריסין ופון ארצנו בשים ההנ
ביתו תחום. על ארשי של וצדון סבלק
צמי. על מוקדנות הצביות העובת ישרי
יה באר מים הגדול הוא ועל ישוב ער
יו גדול לקפריסין בתקופת היסטורית אגוד
הרף יתור - ועל הסוד של עזרי קפי
ריסק בוקי כפריסיה. חיים עם קטן של
כאי - לוח ימים. סולקו החובים,
אנו מוכנים לסיק כיוון לצבולים הלב
בננו. מהם סולקום והמחנה וסלו -
באילו וצדו כמחנה קרני קליה לא חיי

כחולטים בה חושבת מונים החתולים
כיד הבחן בעין את אנשונה עם, אלה
מקרה ברובם עם המלחמה מן הארץ.
בעד עונת על המטה מולאני. נפוצים
המגישה עם אנשירי נלבבת און עצובת.
אין ברובם ביותה חרי. מנינו למחנות.

עוד מקט והשקע לנו הדימה. האם
החיקה חרדד לקפריסין כסא נלך נר
בל בקורף וזה סלבים לטקסי קרופ
אדוננו כל המטה המסקום בלד המר
שום. לוננו בערות ביונים חיים אך
הנה טקסי - אנו צופים עם בני הגנה
הצביות על פאטאנוסקהו העצום המר
חיים ספרותם הגל כדו אצלנו. כמו בתור.
יהת של קרובה בקות חוף בארצנו.

האיש צויה את דרכו בין עדרות הי
קליטותיה. כאלו למסבת סחוביותיו
אשר בסוף לים און כתרובת. אך הנה
סונה האוטי ישיבה וסיל מחודת הדיעה
השלמה לקפריסין מלכד שער המל. קעו
קום) מעל נבחה. ערר המל ונדדות הי
חיל. חלל ובוהינגמה תליל ורוב אסיל
מה על האוסם המרד. וכפולד חיים

קום את המטה רבדים לא טעם שפאנו
ספר ארצנו על ביקורם במחנות אר
לכונ כקפרי קרוב עד עתה לא ובינה
מטרי כל אחד וכל אחד את מליטה לג
לוח מיל ספרים. אך אין שיות לחבוס
לשיחה מליטה עם יחידים סלכת חרדד
חולט סתקלבת תלכוכה. קבוצות קבוצות
במחנות. יורה קלמה סול קלימות. עלי
לי סירה עביות. שירי ארצותנו. מה
קבוצה נעלה ארצותאלי חוזא למטר
לחלבות הקבוצה המאסונו ובעיני הוא
כאין - אולם המוש הקרובים הקשים
גם תלכוכה תלכוכה - מה תלכוכה
וזה - עתה כנר בני לאן קט המר
לובה - ירד על ארץ בלחת כסל -
חולכים למסבת המפורי. חף גתוס ר
ספירג אנו במחנה הדיח. מהם תלכוכה
גם. מה מליטה אנשירי מספרה ימים. חד
כל סלבים את המטון כמסבת כליה קעו
מטע ונלך לשחנת תלכוכה. לוג-60
סם כנר מאורגנה המפעלים למי תלכוכה
תלכוכה וסחובים גם המסבתם לכו
תקציבת.

ההוצעה העובת קלמנת או כסל
כמה במחנות של ערנו המפעלים לא תשי
כח עוד מן חלב ומימי המלחמות לוח
לוח כרוננו המאנו. סבך המצוינות חד
תלכוכה על מנת לקבל את סנת המבול חד
צומת לכבוד חתה אך לבי לא ית עוד
לתלכוכה ולשיחה - כמטע רבדיםיו ו
במחנה כמחנה חת חסבה אכס. אלו
וביה - טקס כעל סני המפעלים חד חד
סואת על לענו. ארצנו רבדים ככל ער
חל.

דגולה חקן לחי המרד והפעלים ופרי
חיי חיי יחידות חיתה. חף סואת לאן
כצדו המסובלות חוסרות לכל - סני
לת לחנות אומה חסם. סמבר לים.
כאשר קרבו חאוסו נעל ונלך חלב
כיתיים ופגוליים כצמים. קנוד וסבר
גל חשק - וקעבר. לחושים חדושים
החולים והמחנות. חת כנר המבוי בנו
והחיים ותרשים חתם כרוננו.
אנשי המספר כודקים את המסבת
אלנו ומעולם איתנו בעשב עיצים בוד
חל.

מקני ערנו למסבת את המצאה חיי חיי
חלפו חשקתינו. וכבר אנו מרחקים על סני
חיי קפריסין עם חם מתוך כמלס אך
ימים יקרים.

באורחותינו ביקומיה תלכוכה כמחנות.
אפוסה חלו מחוירת אולו למצוינות. חיי
גל למחנות. מוקוסת מסרה של חודית
פליטה מלוננו. קלמה לוד ביום המלחמה.
השקטה כי וצר סואת ובמחנה וכבר חיי
כאת החנות. מיקוסת למאנוסקהו כ
ערבת עוד נסל וז - המחנות של קרוד
לום. עימה שלח חת מאכאנוסקהו עיר
הגל של קפריסין. מליטה ללח חסון

קראולוס, 5 בספטמבר 1947

אנשי
90

אחרי חדש ימים בין מעפילי "יהודה הלוי" ו"שיבת ציון" הנני להמציא לכם כמה פרטים על מצבם של עליות אלו. על תנאי התיים במחנות שהם כלליים לכל המעפילים לא אדבר, הרבה דינים ותשובות נכתבו על כך. כוונתי לציין פה רק את הרברים המיוחדים לעליות אלו והפרובלימות שהן מהוות.

מעפילי שתי האניות נמצאים כלם בקראולוס (מחנה קיץ). אנשי "יהודה הלוי" וחלק קטן מ"שיבת ציון" חונים ב-55 והשאר, כ-300 בערך, ב-61 ו-62. האחרונים אינם מרוכזים במקום אחד, הם גרים זעיר פה זעיר שם בשני המחנות וזה מקשה מאד על פעולה בקרבם.

חלוקת האנשים לפי תנועות:

העולים נקלטו במקרה בתנועות שונות, מכלי לדעה את רוכן הפוליטית או הרעיונית. מלבד שני קבוצות חלוציות השייכות לקבוץ המאוחד (אחת במסגרת ה"ררור" והשניה ניטרלית) רב המעפילים נמצא ב"מזרחי" והרבר מובן מאליו. תנועות אחרות גם הצליחו לרכוש להן כמה נפשות. על זה ידובר ביתר פרוט הלאה. לשם אינפורמציה הנה כמה מספרים של האנשים והתנועות שבהן הם נמצאים:

"יהודה הלוי": ררור - 48; הקבוץ המאוחד - 42; מזרחי - 170; בית"ר - 25; השומר הצעיר - 17; נוהם - 15; הנער הציוני - 12; גורדוניה 13; בודרים - 40 בערך.

"שיבת ציון": אלה הנמצאים ב-55 נקלטו כלם במזרחי, רובם משפחות. במחנות 61 ו-62: מזרחי - 160; ררור - 26; בח"ר - 30; אצורת ישראל - 50; השאר בודרים.

מציאות חיי קפריסין והשפעותיה:

התנאים שבהם חיים מעפילי "יהודה הלוי" ו"שיבת ציון" קשים מאד, מצב רוחם ירור, הטבות לכך רבות:

(א) חיי המחנה: לא קל להם להסתגל לתנאים של חיי מחנה. עצם העובדה שאנשים אלה באו ישר - ולא מתוך הכרה - מחיים יותר נוחים, יותר חפשיים, כביכול עם חופש תנועה, לחיים יותר סגורים, לחיי כחנה, לגור עם מספר אנשים באזהל-אחר (ישנם מקרים של ארבע או חמש משפחות באהל) מכבידה הרבה על האנשים. אם התנאים החומריים האלה הם פחות או יותר כלליים לכל המעפילים, הם מכבירים פי כמה על מעפילי "יהודה הלוי" ו"שיבת ציון" שאינם מכירים חיי מחנות ואינם יורעים לחיות אותם, וכלא חונכו גם כן לקראתם, וכן הגיעו לחיים אלה בלי שום טרנסיציה ובלי שום הכנה נפשית. פה יש לציין שאין ביכולתם לשפר במקצת את תנאיהם החומריים הם הגיעו עומים ללא כל מטען, אפילו חבילה של 2 ק"ג שהורשו לקחת לא הצליחו לקחת אותה לבסוף, וכמובן שכסף אין להם.

(ב) התוד לעליה: קשה להם להשלים עם העובדה שצריכים הם לשבת בקפריסין שנתיים עד שיגיע חורס. מציאות זאת יוצרת בקרבם הלך רוח פסומי ואוירה של מתיחות הלוחצת עליהם. רובם מגיעים לירי יאוש. הרבה מהם טוענים שיש לתת להם פריבילגיה מיוחדת ולהקדים בכל האפשר את תורם לעליה, היות והם רצו לעלות ארצה מרצונם הטוב, ולא מתוך הכרח.

(ג) המציאות התנועתית בקפריסין: ציד הנפשו שנועשה בהם בהגיעם לקפריסין שיבר אח רוחם. כל חנועה התנפלה עליהם ונסחה לכבוד לה כמה נפשות. "לא ידענו שכך היא הארץ" אומרים הם, "חשבנו שנמצא אדמה עם יהודי אחד, מלוכד ומגובש לקראת המטרה; פה אנו מוצאים פרוד ופצול והרבה דגלים." קושי זה כמובן נובע גם בן מחוך חוסר חנוך של עליות אלו לקראת הריאליזם אשר אליה הם באים.

(ד) היחסים עם האירופאים: הבעיה החריפה ביותר היא בעיה היחסים בין האירופאים והאפריקאים, כפי שקוראים להם כאן. במחנה 55, יחד עם אנשי "יהודה הלוי" ו"שיבת ציון" נמצאים אנשי "מורדי הגיטאווה". זהו זוג כלחי מוצלח. בנוגע ליחסים, אי אפשר לחארם באפן סכימטי, היות והחומר שיש ב"יהודה הלוי" ו"שיבת ציון" מגוון מאד; אפשר לחלקו לכמה קטגוריות:

(1) נוער תנועתי: ישנו גרעין קטן של נוער תנועתי, בעל השכלה, אשר חונך בבחי ספר ונמצא בשתי הקבוצות-החלוציות-שעליהן דובר לעיל. היחסים בין אלה ובין האירופאים פחות או יותר משביעי רצון. דרך אגב, יש לציין שחלק מבחורים אלה נבנסו לפני שבועיים למ המוסדות של המחנה, כמייצגים של שתי האגודות במזכירות, בבית המשפט, בדאר וגם במקומות אחרים, ומשחחפים בכל פעולות המחנה. אפשר לציין שכונות גם מצד שני לשחף אחת פעולה.

(2) נוער שלא קבל שום השכלה או חנוך: נוער זה נקלט ישר מן הרחוב; יש ביניהם שלא יודעים אפילו קרוא וכתוב, או מה שיודעים הם למדו מן הרחוב. קשה מאד לרסן נוער זה ההולך אחרי שרירות לבו. עם אלה היחסים יוחו קשים. הם סובלים מהרגשה נחיתות מופרזת ויש להם הרגשה שמקפחים אותם. כדי לששיג את המגיע להם מגיבים בצורה מאד פרימיטיבית. ישנו דק אמצעי אחד המשפיע עליהם: הכוח או האיומים להשתמש בכח. דרושה להם פעולה חנוך יסודית וממושכת.

(3) הסוג השלישי מורכב ממשפחות מדרום מרוקו, אלג'יר וחוניס. משפחות אלו הן מאד מפגרות, שפה אחת להם - הערבית, אחוז גבוה של אנאלפבטים; ומובן ששום קדבה ביניהם ובין האחרים - ואפילו עם אחרים מהצפון-אפריקאים - אינה יכולה להתהוות. מחיצה עבה מפרידה ביניהם. אלה הם שני קטבים מנוגדים אחד לשני, ושונים בחבליית השנוי, הן מבחינת ההשקפה והן מבחינת המנטליות.

יש להוסיף עוד דבר, שלכאורה סובלים ממנו כלם, אבל באופן מיוחד סובלים האנשים הכלולים בסוג הזה - חוסר שפה משוחפת. עם הסוגים הראשונים יכולה להיות קרבה, אפילו סימפטיזם אישי, גם האפריקאים וגם האירופאים מצליחים להחבטא קצת, אם בעברית או באנגלית או בצרפתית, אך עם אלה האחרונים שום שפה אינה ידועה להם אלא ערבית, ודבר זה רובץ עליהם ומדכא אותם. את זה מרגישים בכל רגע ובכל זמן כשהם צריכים לפנות אל מישהו: למזכירות, לדופא, לקנטינה וכו'.

ס כ ו ס :

קשה להגדיר במלים ספורות את אפין של עליות אלו. זה חומר מגוון מאד. בכל אפן אפשר לשמר בהחלט שבאפן יחסי עליות אלו אינן משקפות את האוכלוסיה היהודית בצפון אפריקה. וגם אם העליות האלו הן הראשונות בפרשת ההעפלה מצפון אפריקה ונעשו לשם נסיון, על אחת

כמה וכמה שסלקציה יותר קפדנית היתה צריכה להעשות. בצפון אפריקה ישנו חומר יותר מוכשר ומוכן מבחינה נפשית לעבור בכל התנאים כדי להגיע לארץ. וגם בארץ אחוז גבוה ממנו ילך בדרך הרצויה.

לא כן בעליות הללו. מלבד אנשי תנועה אמועטיס, אחדים עלו מחוץ הרפתקנות, ושאפו לשנויים איך שהוא, אחרים מפני שהארץ היתה כמין דבר מטפיש שאליו נפשם ערגה, ורק מחוץ החלהבות דהית רצו לעלות, וההתלהבות פגה לאור המציאות. לדעתי, שום סבה אינה יכולה להצדיק הבאת עליה מסוג זה מצפון אפריקה. העליות הראטונות שתקבענה ותסלולנה את הדרך לאלו הבאות אחריהן, היו צריכות להיות חלוציות, מה שאין כן העליות הללו. הן חבאנה קללה במקום ברכה. הרבה מהט הגיעו לידי יאוש ושולחים מכתבים למשפחותיהם מלאי עצב והתמרמרות. וידועה ההשפעה שמכתבים אלה עלולים להביא. בעית עליה המונית בתנאים מוגבלים בהם אנו נמצאים, עדיין רחוקה מצפון אפריקה. בעיה זו אינה בוערת כל כך בשבילים. ההמונים יוכלו עוד להכות כמה זמן. ואם מאיזה חשובים פוליטיים או אחרים איזה שהם, עליה מצפון אפריקה היתה צריכה להעשות, ברור שהיתה דרושה בהירה מאד קפדנית. העליה אינה בשבילם בעית חיים או מות, כדי לקחת סתם אנשים. הם לא היו במתנות והיו בהחלט יכולים עוד לחיות בתנאיהם הנוכחיים. ~~התנאי~~ נשאלה גם השאלה באיזה אפיק יבחרו האנשים האלה למחרת עלייתם ארצה?

הם יהיו פרובלימה גם מבחינה כלכלית. אמנם לחלק מהם ישנו מקצוע, אבל ~~הם~~ יפול למעמסה על הישוב. וגם מבחינה סוציאלית, אם לא לחונכו פה בזמן שבתם בקפריסין, ולא יטפלו בהם באפן יסודי, עלולים הם מחר לשרת נגד האינטרסים של הישוב. פעולה של חנוך רחבת ממדים צריכה להעשות ביניהם. הם זקוקים גם לטפול אישי. בימים האחרונים שופר במקצת המצב, גם במה שנוגע ליחסים, הודות לכמה תקונים ושפורים שהוכנסו לעזרה שהג'וינט מושיט. על זאת ידובר בפדוסדוט בד"ר מיוחד.

גבול צ כ

אלי מויאל.